

DIUMENGE III D'ADVENT (B)
Homilia del P. Damià Roure, monjo de Montserrat
17 de desembre de 2017
Is 61,1-2a.10-11; 1Te5,16-24; Jn,6-8.18-28

Aquest tercer diumenge d'advent ha tingut sempre un to especial en les nostres celebracions perquè ens situa ja a les portes del Nadal: la vinguda del Senyor és a prop i això és motiu d'alegria i d'esperança. Tota la celebració d'aquest diumenge vol ajudar-nos a confiar en la proximitat de Déu, tal com ens ho manifesten Isaïes, o bé el cant del Magnificat, i també sant Pau i l'evangeli de Joan.

A la missa d'avui hi trobem justament persones molt pròximes a Jesús, que ens ajuden a descobrir què significa la festa de Nadal. Així, a la primera lectura, Isaïes ens parlava de l'Esperit del Senyor que l'enviaria a portar una «bona nova» als pobres, capaç de curar els cors desfets, de proclamar als captius la llibertat i de començar tot un any de gràcia del Senyor. Segons el gran profeta de l'Antic Testament això és el que faria el Messies. El mateix Jesús es va fer seva aquesta profecia quan deia, referint-se a Joan Baptista: «Aneu a anunciar a Joan el que sentiu i veieu: els cecs recobren la vista i els pobres reben l'anunci de la bona nova». I, a més, Jesús afegia: «Feliç aquell que no s'escandalitzarà de mi!» (Mt 11,5). Tant Isaïes com Jesús no amaguen el seu amor per la vida. Saben lluitar contra tot allò que bloqueja la vida, que l'encarcara, que la destrueix, que la segresta. «Jo he vingut —deia Jesús— perquè tinguin vida, i en tinguin a desdir» (Jn 10,10).

Després de la primera lectura ens ha arribat, en el salm que hem cantat, el cant de joia de la mare de Jesús, el Magnificat. En aquest cant, Maria ens ajuda a desplegar les etapes del nostre camí cristià, perquè l'amor que Déu té als qui creuen en Ell s'estén de generació en generació i omple de béns als pobres mentre que els rics se'n tornen sense res.

Sant Pau ens animava, per la seva part, a viure sempre contents, és a dir: no sufocant l'Esperit. Així ens feia sentir el desig de pregar sense parar, de donar gràcies en tota ocasió i de guardar-nos de tota ombra de mal.

L'evangeli ens ha presentat Joan Baptista, aquell qui venia a donar testimoni de la llum. Amb sincera humilitat declarava que ell, Joan, no era el Messies però que prop seu ja hi havia aquell de qui no era digne ni tant sols de deslligar-li la corretja del calçat.

Joan Baptista, Maria, St. Pau ens ajuden a preparar el Nadal que s'acosta. Al costat seu intuïm que estem a les portes d'una realitat important que, si sabem acollir-la, consolidarà la nostra fe i les nostres conviccions. Ens preparem per rebre Jesús que se'ns acosta precisament en aquell nen (infant) de Betlem, el mateix que, un temps més tard, seria aquell mestre de Galilea i de Judea, i aquell home just i bo, que va passar pel món fent el bé, que seria acceptat per molts i refusat per alguns altres. Amb la seves actituds, paraules i accions, Jesús ens ha obert un camí, i ens dóna unes pistes per descobrir-ho personalment, fins a prendre consciència que la nostra vida, --alegre en certs moments, esperançada en altres ocasions, però també, de vegades, passant moments més difícils--, la nostra vida reposa sempre en l'amor de Déu.

Aquesta nostra celebració ens esperona, doncs, a demanar l'alegria i el coratge per acollir Jesús, que és la presència viva de Déu en el món, i a preparar-nos per celebrar les festes que s'acosten amb el goig de l'Esperit. Gràcies al Senyor, podem confiar fermament que fins i tot on hi ha tenebra, en el cor de cada persona hi brilla una llum que la foscor no pot ofegar. Que allà on hi ha feblesa, rebem la força del Senyor per anar endavant.

Amb agraïment i esperança, continuem la nostra celebració, i acollim amb alegria tot el bé que Jesucrist ens porta.